

ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ

№7 (940)

26 ЛИСТОПАДА 2022 РОКУ

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

ГІДНІСТЬ ТА СВОБОДА ЗАШТИ В ДНК
КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ стор.2

ОБОРОНЕЦЬ РОДИНИ, ОТЧОЇ ЗЕМЛІ,
УКРАЇНИ стор.2

90-і РОКОВИНИ ГОЛОДОМОРУ -
ГЕНОЦИДУ УКРАЇНЦІВ стор.4

**З Днем працівника
сільського
господарства!**

ШАНОВНІ АГРАРІЇ!

Сердечно вітаємо вас із професійним святом! Праця трудівника сільського господарства в усі часи була і залишається нелегкою, але такою важливою і потрібною. З діда-прадіда українці славляться умілими працюючими руками і любов'ю до Матінки-Землі. Своїми невтомними руками, з мудрістю й досвідом хлібороби щороку засівають українську ниву, примножуючи здобутки нашої держави.

На сьогодні агропромисловий комплекс - одна з провідних галузей економіки України. І навіть нині, під час війни, українські сільгоспвиробники годують не тільки себе, а ще й півсвіту, експортуючи власну продукцію у більшість країн.

Хай і надалі рясно колосяться щедрими врожайми ваші ниви, хай втілюються в життя ваші плани, задуми та сподівання на радість вашим рідним, на благо розквіту рідної України.

Хай Ваші родини живуть у мирі, сімейному затишку, щасті, благополуччі та при доброму здоров'ї! Наближаємо Перемогу разом!

**З повагою - секретар Обухівської міської ради Сергій КЛОЧКО,
Виконавчий комітет Обухівської міської ради**

ВІДЗНАЧИЛИ ДОСТОЙНИКІВ

Напередодні свята аграріїв у Обухівській міській раді відзначили працівників сільського господарства. Це свято тих, завдяки кому Україна з кожним роком зміцнює свої позиції на світовому ринку, відкриває нові експортні напрями та розширює перелік пропонованих товарів.

Відзначення Дня працівників сільського господарства - це визнання державою звитяжної хліборобської праці на благо України, це хвала мозолястим рукам селян, які знають справжню цінну хлібу. Аграрний сектор є базовим для економіки, тому що разом з іншими складає основу життя держави та добробуту її громадян. Працювати на землі завжди нелегко, а особливо складно під час війни. Завдяки вашій наполегливій праці та умілому господарюванню у кожній українській оселі є хліб і до хліба, - звернувся до присутніх секретар Обухівської міської ради Сергій Клочко.

До Дня працівників сільського господарства Подякою Обухівського міського голови нагороджені:

Устименко Олександр Митрофанович, директор СТДВ «Світанок»,
Середа Любов Михайлівна, кухар СТДВ «Світанок»,
Мельніченко Віктор Іванович, водій

СТДВ «Світанок»,

Устименко Дмитро Олександрович, директор ТОВ «Світанок Плюс»,

Петрушенко Тамара Миколаївна, обліковець молочно-товарної ферми ТОВ «Світанок Плюс»,

Кудря Сергій Миколайович, зварювальник ТОВ «Світанок Плюс»,

Іщенко Віктор Михайлович, голова правління СВК «Долина Плюс»,

Плюта Станіслав Володимирович, головний інженер СВК «Долина Плюс»,

Іщенко Сергій Вікторович, головний агроном СВК «Долина Плюс»,

Колотуха Олександр Михайлович, голова правління СВК «Германівський»,

Спасиба Наталія Данилівна, доярка СВК «Германівський»,

Красюк Іван Васильович, механізатор ТОВ «Германівське»,

Гук Євгеній Миколайович, заступник директора по виробництву ТОВ «НВП «Енергосервіс»,

Гук Костянтин Миколайович, тракторист-машиніст ТОВ «НВП «Енергосервіс»,

Янушенко Віктор Дмитрович, тракторист-машиніст ТОВ «НВП «Енергосервіс»,

Короб Володимир Іванович, керуючий дільницею ТОВ «Поділля Агропродукт»,

Ситник Володимир Федорович, меха-

нізатор ТОВ «Поділля Агропродукт»,
Журбей Петро Васильович, водій ТОВ «Поділля Агропродукт»,

Бабенко Володимир Петрович, директор ТОВ «Роза-Л»,

Аврамчук Вадим Петрович, головний агроном ТОВ «Роза-Л»,

Хоменко Любов Миколаївна, бухгалтер ТОВ «Роза-Л»,

Панченко Віктор Миколайович, виконавчий директор ТОВ «Вільшанські продукти»,

Хоменко Микола Володимирович, ком-

байнер ТОВ «Вільшанські продукти»,
Михайленко Володимир Іванович, водій ТОВ «Вільшанські продукти»,

Гаєвський Григорій Андрійович, тракторист ТОВ «Вільшанські продукти»,

Арсеньєв Олег Петрович, тракторист-машиніст ТОВ «Інтерагроінвест-2007»,

Щербань Володимир Григорович, тракторист-машиніст ТОВ «Інтерагроінвест-2007»,

Гопанюк Наталія Іванівна, бухгалтер ТОВ «Олімп-Остриця»,

Бобро Інна Василівна, бухгалтер ТОВ «Олімп-Остриця».

ДО ДНЯ ПРАЦІВНИКА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

І ЗАКОЛОСИТЬСЯ НИВА МИРНАЯ

Минулої неділі аграрії України відзначили своє професійне свято - День працівників сільського господарства. Нині цей сектор української економіки - один із найуспішніших. І це - в умовах війни, падіння цін на сільсько-господарську продукцію, яку тривалий час не можна було експортувати, обмежені можливості держави в підтримці сільгоспвиробників. Нинішнього виробничого сезону додався й ще один фактор, що досить часто супроводжує землероба, - тривала посуха. Як підсумок, зібрано значно менший урожай, ніж минулого року. Та за будь-яких умов селянини терпляче й наполегливо обробляють землю, доглядає худобу, дбайливо виконує інші сільські роботи. А це, вміє скромно, але від душі відзначити своє професійне свято.

поправилось здоров'я.

Важко перенесли засушливе літо майже всі сільгоскультури, порадував лише озимий ріпак, якого зібрали по 42 центнери з гектара. (Навіть більше, ніж у попередні роки). Не дивно, що цієї осені григорівці на кілька десятків гектарів розширили площу посіву цієї технічної культури. Більше посіяли й озимої пшениці, яку тут вирощують з особливою старанністю й зарекомендували себе визнаними майстрами високих врожаїв. За словами досвідченого агроспеціаліста О.Устименка, посіви в доброму стані входять у зиму. Отже, є привід для стриманого оптимізму.

На день нашої розмови у «Світанку» залишалось до збирання ще 20 гектарів кукурудзи. Господарники свідомо стримували її обмолот (на день доброї роботи), щоб відразу висушувати зібране зерно.

Зерносушарка на гусачівському току працює цілодобово, але лише в ті години, коли є електроенергія. А з нею (через ворожі обстріли об'єктів енергоінфраструктури) тепер суцужно. Карат зібраної качанистої й так чекає своєї черги та току.

На григорівських полях піднято майже весь зяб. Основна заслуга в цьому двох чудових механізаторів - Анатолія Середи та Володимира Жучені, які потужним трактором німецького виробництва із широким захватним вітчизняним плугом позмінно нарізають скиби і скиби масного чорнозему.

На відміну від деяких сусідів григорівці не обмежуються лише рільництвом, а й одні з небагатьох на Обухівщині плекають ще й тваринництво, зокрема, молочне скотарство. Не скоротили, а навіть дещо наростили діїну череду, нині від кожної корови надоюють по 23,5 кілограма молока.

Чотири тонни його щодня реалізують на Обухівській молокозавод. За підсумками року планують вийти на 9 тисяч кілограмів молока від корови. Прикладом сумління й відданості нелегкій професії доярки служать досвідчені трудівниці Валентина Жукова та Надія Ляш.

Заготовлено достатньо високопоживних кормів, налагоджено процес їх підготовки й роздавання і григорівська ферма під керівництвом завідуючого Сергія Шпака, із спеціалістами - зоотехніком Петром Кузьменком, ветлікарем Василем Романцем організовано ввійшла в зимово-стійловий період утримання худоби.

Відзначив керівник сільгосптовариства і колективи садово-городньої бригади (у Григорівці вона також збереглася) під орудою Вадима Шкляра, будівельної бригади, особливо столярів-будівничих на всі руки Богдана Борисюка та Руслана Бородавкі.

Разом з усією країною включилися григорівці у процес енергоощадливості. Нині всі котли в господарстві переобладнані на опалення дровами. Їх трудівники заготовляють самотужки.

Словом, згуртований колектив «Світанку» таки долає труднощі часу і в умовах воєнного стану не без успіху намагається хазяйнувати максимально продуктивно та з надією сподівається, що рік наступний знову стане мирним. І спечуть григорівські майстрині розкішний коровай нашої перемоги над московським ворогом та вдячно піднесуть його мужнім оборонцям рідної землі.

І.ПІДГАЄЦЬКИЙ

Традиційно першим добрим словом Олександр Митрофанович відзначає майстровитих і досвідчених механізаторів, які сучасними високопродуктивними агрегатами без затрат ручної праці виконують весь обсяг робіт у полі. Це - сімейний екіпаж з Гусачівки: батька й сина Бранців - двоє Сергіїв, не поступаються їм завзяттям і кваліфікацією комбайнери Валерій Матвієнко та Станіслав Ткаченко. Вони дбайливо, до колоска, віджинували на рідних ланах, а потім по-сусідськи допомогли зібрати вирощене ще й хліборобам із довколишніх сіл.

Надійне плече під час жнив підставляють асам-комбайнерам і григорівські водії: Сергій Ткачук, Володимир Ляш, Микола Мироненко, Микола Ткаченко. Шоферував після демобілізації і атовець Антон Нечай, та коли почалась повномасштабна московська навала, знову був змушений узяти до рук зброю оборонця України. Нині лікується після поранення, а господарство підтримує й допомагає, щоб швидше

ДЕНЬ ГІДНОСТІ ТА СВОБОДИ

ГІДНІСТЬ ТА СВОБОДА ЗАШИТИ В ДНК КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ

День Гідності та Свободи — це знаковий для українців день, встановлений на честь початку двох революцій - Помаранчевої (2004 р.) та Гідності (2013 р.), коли патріотичні та мужні українці стали на захист демократичних цінностей і європейського вибору нашого народу. Тоді по всій Україні організувалися майдани, які були символами патріотизму та національної свободи. Цьогоріч Україна відзначає День Гідності та Свободи під час війни з російським окупантом та знову ціною життів виборює своє право на гідність та свободу.

В Обухові на честь Дня Гідності та Свободи провели урочистий захід біля пам'ятного знака Героям Небесної сотні.

Хвилиною мовчання присутні вшанували тих, хто загинув за свободу і незалежність нашої держави.

Ми схилиємо голови перед пам'яттю Героїв Небесної сотні, серед яких і наш земляк Володимир Чаплінський, убитий снайперською кулею 20 лютого 2014 року. Пам'ятаємо і про тих наших атовців, які поклали свої життя у новітній війні, виборюючи свободу і незалежність України. Дякуємо всім воїнам, які зі зброєю в руках захищають нині нашу державу від російського окупанта. Революція Гідності навчила наше покоління боротися

за Перемогу. Своїми вчинками ми довели світові, що українці - нескорений народ, який прагне вільно жити на своїй землі, - сказав на мітингу секретар Обухівської міської ради Сергій Ключко.

Вшановуючи подвиг учасників Революції Гідності, відбулось покладання квітів до знаку Героям Небесної сотні.

З нагоди Дня Гідності та Свободи в Обухівському краєзнавчому музеї імені Юрія Домотенка відкрито виставку малюнків учениці 2-го класу Першої альтернативної школи Discovery School та Арт-студії «Сьоме небо», юною обухівчанки Камілі Галайди під назвою «Різнобарвна земля моя...». Юна мисткиня представила майже 40 своїх робіт.

ЗАБОРОНА ВИКОРИСТАННЯ СВЯТКОВОЇ ІЛЮМІНАЦІЇ

На території Київської області заборонено використання святкової ілюмінації — гірлянд, світлових декорацій тощо. Рішення прийнято на Оперативному штабі ради оборони Київської області. Про це повідомив голова Київської ОВА у своєму Telegram-каналі.

Рішення стосується комерційних, комунальних і державних об'єктів, зокрема вулично-дорожньої мережі, скверів, парків, ялинок, а також приватних володінь.

«Світлові декорації новорічних ялинок, парків, вулиць — залишимо на потім. Ми чинимо спротив ворогу, який здійснює енерготерор нашої країни. Максимальна економія електроенергії — це наш цивіль-

ний фронт сьогодні. Обов'язково переможемо!», - сказав голова КОВА Олексій Кулеба.

Рішення ОВА поширюється на всі громади Київщини. Обухівська міська рада наголошує: «Максимальна економія електроенергії — це те, що ми просимо зробити кожного мешканця нашої громади. Особливо це стосується вечірніх годин».

СЛАВА ГЕРОЯМ УКРАЇНИ!

ОБОРОНЕЦЬ РОДИНИ, ОТЧОЇ ЗЕМЛІ, УКРАЇНИ

За три десятиліття новітньої української державності виросло повноцінне покоління молодих людей, які усвідомлюють для себе лише одну державу - Україну і, як показали драматичні й трагічні події 2013-2022 років, готові віддати за неї найдорожче - життя. Патріотично налаштовані, вмотивовані, безстрашні відчайдухи, вони із старшими своїми бойовими побратимами дев'ятий рік стримують підступного московського агресора, боронять землю батьків-дідів і який уже місяць село за селом, місто за містом звільняють і звільняють їх від ворога. Бої тривають жорстко. Ініціатива перейшла до героїчних українських воїнів, але без втрат, на жаль, не обходиться. 6 жовтня на полі бою неподалік міста Куп'янськ (Харківщина) від кулі снайпера загинув 31-річний нещерівець Павло СКИДЧЕНКО.

Називаю Павла «нещерівець» майже умовно, адже він належить не лише селу на березі Стугни. Ровесник відновлення самостійності України, він побачив цей світ у перший день вікопомного для нас 1991-го року на тоді тихій степовій Херсонщині. Але вже за кілька років батьки переїхали у наш Нещерів на вулицю з романтичною назвою - Триджерельна. Павлик був четвертою дитиною у щедрих на діток селянській родині Скидченків. А всього їх тут знайшлося аж восьмеро.

Різні періоди були в історії цієї багатодітної сім'ї. І хлопчині разом з молодшою сестричкою Олею довелось розпочинати шкільне навчання на Дніпрових кручах, де тоді повноцінно функціонувала Трипільська школа-інтернат. Згодом закінчив відому Обухівську школу імені Андрія Малишка. В обох закладах добре навчався й пристойно поведився. Тільки небагаті статки сім'ї не дозволили юнаку продовжити здобувати освіту.

Як пригадає нині сестра Ольга, Павло з підліткових і юначих літ мав професію військового. Чому саме такий вибір? - тепер уже ніхто не дізнається. Та хлопчина не просто мріяв бути захисником родини-Батьківщини, а й гартував тіло й душу. Займався спортом, навіть взимку міг з'явитися на диво сусідам босоніж на вулиці,

купався в ополонці тощо. І головне, що ніколи не хворів.

Можна тільки уявити, з яким душевним піднесенням йшов Павло на строкову армійську службу до ЗСУ. З честю пройшов її і повернувся на береги Стугни.

Нещерівці мають добре знати цього завжди спокійного, привітно усміненого і безвідмовно вдатного до будь-якої роботи юнака. У селі завжди знайдеться до чого докласти руки, в чому прийти на допомогу односельцям. Згодом з ровесниками й однодумцями організували бригаду з копання криниць. Скільки то джерел у Нещерові й поза ним відкрили копачі, зробивши доступ селянам і дачникам до цілющої води з глибин землі.

Коли ж з північного сходу посунула на Донбас московська орда, чесний і відвертий у своїх життєвих цінностях Павло без вагань та сумнівів підписав контракт і взяв до рук бойову зброю. За кілька років побував на найгарячіших ділянках східного фронту в обох областях гірняцького краю. Не ховався за спину побратимів, але доля вберегла від поранень і тим паче - від загибелі, заслужив бойові відзнаки. Був задоволений і щасливий, що захищає споконвічно українську землю поміж териконами, не дає розповзтися рашистам по всій території країни.

ВЛАДА І ГРОМАДА

НАЛАГОДЖЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ І ОПАЛЕННЯ В МІСТІ

Під час масованих обстрілів російськими ракетами критичної інфраструктури України нанесено великих збитків енергетичній галузі. Щоб стабілізувати і збалансувати енергосистему, НЕК Укренерго вдається до стабілізаційних та екстрених відключень електроенергії. Такі відключення у свою чергу негативно впливають на роботу водопостачання. Як вирішуються ці проблеми в Обухові - розповідають керівники міста та водоканалу.

У нашій громаді існувала проблема по забезпечення водою лікарні, - коментує ситуацію секретар міської ради Сергій КЛЮЧКО. - Особливо це відчутно пацієнтам, які проходять гемодіаліз, бо при цій процедурі потрібна велика кількість води. При відключенні електроенергії насосна станція третього підйому вимикається і вода, яка постачається на мікрорайони Лікарня та Сосновий, не подається. Нині за домовленістю з бізнесменом нам надано потужний генератор, який встановлений на станції третього підйому, тож вода подається до лікарні відповідно до узгоджених з медзакладом графіків. Також вода постачається і на мікрорайони Сосновий та Лікарня.

Володимир ГАВРИЛЮК, директор КП «Водоканал» пояснив, чому відсутня вода на мікрорайоні №2 (Піщана), коли вимикається світло:

Уся проблема у перепаді місцевості. Артезіанська вода, яка видобувається зі свердловини з Таценок, потрапляє до насосної станції ККПК (станція другого підйому). Тиску вистачає для забезпечення водою мікрорайону №1 (сторона БХЗ), але, на жаль, на мікрорайон №2 ми такого тиску подати не можемо. Як альтернатива лишаються бювет або розвозна вода у цистернах. Подачу води у Обухівську БЛІП (лікарню) при відсутності електроенергії забезпечує генератор, який встановлений

на насосній станції третього підйому в районі податкової інспекції. Коли зникає електроенергія, генератор вмикається, подає напругу на насоси, а вони у свою чергу забезпечують водою лікарню, деякі райони приватного сектору та багатоповерхові будинки.

Опалювальний сезон цього року розпочався 23 жовтня, але через удари росії по об'єктах енергетичної інфраструктури та необхідності економити газ і вугілля, у квартирах українців не так тепло як раніше. Відсутність світла, води та опалення - саме в таких умовах нині живають українці, і обухівці в їх числі. Причини відсутності теплопостачання в окремих багатоповерхівках Обухова коментує начальник відділу житлово-комунального господарства Виконавчого комітету Обухівської міської ради Людмила ШЕВЧЕНКО:

Під час аварійних та планових відключень електроенергії зупиняється насосне обладнання, яке забезпечує подачу теплоносія на мікрорайон Лікарня. Відповідно виникають недостатні умови для того, щоб у подавально-зворотньому трубопроводі був необхідний тиск для забезпечення якісного теплопостачання. В житлових будинках до верхніх поверхів не вистачає тиску для підйому теплоносія, утворюються повітряні корки і деякі стояки заповітряються. Щоб забезпечити циркуляцію теплоносія, щоразу необхідно спустити повітря. Коли не працює насосна група, сам теплоносій не має належної циркуляції, тому частково охолоджується. Проблему плануємо вирішити шляхом встановлення генераторів на розсічці на станції підкачки. Виділені кошти з міського бюджету, і як тільки ми зможемо придбати і встановити генератори, якість теплопостачання значно покращиться.

Підготувала О.ДРАЧУК

МІНАГРОПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА ВІДЗНАЧИЛО ОБУХІВСЬКИЙ МОЛОКОЗАВОД

Після повномасштабного вторгнення рф в Україну підприємство не тільки не призупиняло жодного дня свою діяльність, а й усього здійснювало допомогу, аби попередити гуманітарну кризу в районі, області, і навіть в масштабах України. Міністерство аграрної політики та про-

дольства України відзначило ПрАТ «Обухівський Молокозавод». Вітальний лист керівнику Олексію Зануді від Міністра аграрної політики та продовольства України Миколи Сольського вручив голова Обухівської районної військової адміністрації Олександр Гомон.

Павло Скидченко

І знову згодом був рідний Нещерів. Став працювати в одному з обухівських супермаркетів. З'явилися думки і реальні перспективи створити сім'ю. Мріяв про щасливе подружнє життя, про чотирьох (два хлопчики і дві дівчинки) діток. Та грянув тепер назавжди чорний світанок 24-го дня лютого. Павло з його досвідом участі в бойових діях був переконаний, що його місце тепер знову у війську. Та у військоматі, з щедрим напливом добровольців перших днів і тижнів повномасштабної війни, ошелешили: з багатодітної родини, батько-інвалід - зачекай. Він не міг і не став чекати. Спеціально перереструктурувався у родича і таки зміг обійти перестороги військових чиновників.

Так він опинився у лавах воїнів знамени-

тої 72-ї бригади, яка згодом стала називатися іменем Чорних запорожців. Обороняючи від ворожої навали столицю, пройшов через запеклі бої поблизу Бучі, Ірпеня. Додав бойових навичок у нових умовах, не бракувало у Скидченка і розсудливості, бойової винахідливості, тому цілком логічно, що ветеран АТО одержав звання старшого солдата, з'явилися й підлеглі. Далі була участь у сміливому й рішучому контрнаступі українського війська на Харківщині і оте злочасне 6 жовтня...

Напередодні, - пригадає сестра Ольга, - ми довго розмовляли телефоном. Він взагалі тоді якось всім нашим поперед-звонував. Мав піднесений від успішного наступу настрій, а ще снаги додавала така довгоочікувана майбутня урочиста реєстрація шлюбу, яка мала відбутися 20 жовтня у Білій Церкві. Павло вже й з командуванням домовився про короткострокову відпустку з цієї приємної нагоди.

Тривожного для всієї України понеділка, 10 жовтня, з усіма військовими почестями, за жальною участі чи не всієї Іванівки, де мешкають зараз старенькі батьки героя, прощалися з Павлом. Сумувало не лише це розлоге село на Білоцерківщині, боляче від непоправної втрати було і в Нещерові, і в Обухові, де лишилися побратими з місцевої територіальної оборони, і в Трипільці, із специфічним навчальним закладом якого вже й дорослим підтримував тісний зв'язок, відвідував вдячний колишній вихованець.

В серцях і душах не лише великої родини, а й широкого загалу друзів, знайомих, побратимів збережеться пам'ять про цього щирого й відважного оборонця української землі і народу на ній, оборонця державності й незалежності України, одного з тисяч і мільйонів творців нашої майбутньої обов'язкової перемоги, що її всіма силами й навіть життям наближав Павло Михайлович Скидченко.

І.ПІДГАЄЦЬКИЙ

ДО 110-ї РІЧНИЦІ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АНДРІЯ МАЛИШКА

«УКРАЇНО МОЯ, МЕНІ В СВІТІ НІЧОГО НЕ ТРЕБА, ТІЛЬКИ Б ГОЛОС ТВІЙ ЧУТИ І НІЖНІСТЬ ТВОЮ БЕРЕГТИ» В ОБУХОВІ ВШАНУВАЛИ АНДРІЯ МАЛИШКА

14 листопада минуло 110 років з дня народження великого українського поета, обухівця Андрія Самійловича Малишка. Ми пишаємося своїм видатним земляком, творчість якого вже давно пододала історичні рамки, а легендарна «Пісня про рушник», перекладена багатьма мовами, стала світовим надбанням.

Щороку в цей день ми вшануємо творчу постать поета особливими заходами, які розкривають його обдаровану душу та глибоку поетичну спадщину.

Цьогорічні урочистості проходили у приміщенні Обухівського краєзнавчого музею імені Юрія Домотенка.

Високі гості з творчої когорти Національної спілки письменників України, а саме: відомий український письменник Петро Петрович Засенко, голова спілки Михайло Олексійович Сидоржевський, секретар спілки, надзвичайний і уповноважений посол України Олександр Іванович Божко згадували Андрія Самійловича як людину, як громадянина, як патріота своєї землі у складні часи «радянщини», що саме по собі вже було подвигом. Вони ділилися спогадами про нього та підносили на високий щабель українську мову, як найважливішу ознаку існування нашої нації.

На урочистому заході також були присутні керівництво та працівники Обухівської міської ради, творча спільнота Малишкового краю, серед яких: письменники, поети, народні майстри, музичні виконавці та інші творчі особистості.

У рамках свята було відзначено Премією імені Андрія Малишка народну майстриню Ольгу Стахів (на фото), яка багато років плекає давні традиції українського вишивальництва та несе нащадкам красу й символізм знаменитого обухівського шитого рушника. Також відзначили й інших учасників конкурсу на здобуття Премії імені Андрія Малишка - Тетяна Марченко, авторку патріотичного муралу «Козацькому роду нема переводу», та Віктора Заїку, автора поетичної збірки «На долонях доріг».

Відомий на Обухівщині письменник Василь Трубай вручив берегині Малишкової спадщини Олені Артюшенко сторінку з оригінальним автографом поета та його віршованими рядками, присвяченими єврейському письменнику Семену Вічугіну, з яким лікувався у Феюфанії.

Завершилося свято покладанням квітів до пам'ятника легендарного поета.

15 листопада в Національній спілці письменників України представники Обухівської міської ради вручили відзнаки відомим письменникам Дмитру Васильовичу Павличку та Петру Петровичу Засенку, заступниці голови спілки Тетяні Володимирівні Пишнюк-Фольварочній та скульптору Михайлу Петровичу Горловому за вагомий внесок у популяризацію літературної спадщини Андрія Малишка та з нагоди 110-ї річниці від дня народження поета.

Малишко – це візитівка Обухівського

краю. Його поетичне слово – наше невмируще минуле та яскрава сторінка культурної спадщини українського народу. І хоча є деякі суперечливі погляди з приводу його творчості, ми розуміємо, що її найголовнішою цінністю є велика, безмежна любов до рідної землі, яку він оспівував з особливим трепетом у віршах і піснях.

Гордимось Андрієм Малишком та завжди будемо гідно зберігати пам'ять про його невмирущу творчу спадщину.

Тетяна ЧАЙКОВСЬКА

ПОЕТОВА ДОРОГА ПІД ЯВОРАМИ

*«Лягай, дорого, тут.
Мені про все задати...
Що ти — літопис мій,
життя і ключ від хати»*

Саме над цією обухівською дорогою стоїть старенька хатина автора нетлінних рядків, відомого українського поета-пісняря Андрія Самійловича Малишка. Від воріт до неї веде на невеличкий пагорб вузька алея. Переступаємо поріг і за мить опиняємося в селянській господі. Погляд вихоплює предмети побуту та господарського реманенту. Ось інструмент швеця - батька поета - Самійла Микитовича. Впадають в око мисник, кухонний посуд та глиняні горшки і макітри, розписані трипільською орнаменталістикою. До сволюка підвішена калинова коліска, у якій мати Івга Базилиха вигоїдувала долю майбутнього володаря художнього слова. Нижче під коліскою - застелений строкатим дотоктаним полотнищем піл.

Входимо до світлиці. З портретів дивляться батьки поета - Самійло Микитович та Івга Остапівна. Внизу під знімками невеличкий стіл з дарованими садиби-музею книгами з автографами письменників. Тут давні лава і скриня та український лубок. Усе наповнення хатини просякнуто Малишковим духом та українською культурою.

На цьому святому для кожного обухівця

місці часто бували світочі української сучасної літератури: Юрій Мушкетик, Іван Драч, Борис Олійник. Не раз відвідували її учні великого Малишка – поети Микола Сом, Павло Засенко, Дмитро Павличко та інші послідовники письменника.

Щорічно, 14 листопада, на чергові роковини поета до хати-садиби приїздить чимала когорта членів Національної спілки письменників України, щоб віддати данину пам'яті поету і племінку патріоту України Андрію Малишку, проинятися могутнім творчим духом оберігача і плекальника рідного слова, бо саме тут живе його незгасна душа та одвічна відданість рідному народові і Україні.

Недарма його називають українським Прометеем, бо він мав у серці «...те, що не вмирає». Нестримний вогонь в «одежі слова», сповнений любові і життєвої правди, він усе своє життя дарував людям. А народився цей вогонь з маминої пісні, котру майбутній поет слухав у дитинстві як правдиву розповідь життя:

*Бувало, мати Івга Базилиха –
До неї й досі спогадом лечу, –
В зимовий вечір заспіває стиха
І доведе мало до плачу.*

Саме у стінах цієї невеличкої хатини його душа, пройнявшись глибинним надбанням народного мелосу, починала говорити з великим світом високим поетичним

словом. Це тут мати крутила колесо прялки і під материнський спів народних пісень Андрій доточував до безсмертних рядків щасливі кінці. А згодом, пішовши до школи, почав і сам потиху мережити вечорами під мерехтливе світло каганця і свої перші вірші.

Згодом, коли Малишко став знаним поетом, суди частенько приїздили його побратими по перу:

*Сиділа мати, ніби груша дика,
У сивому цвітінні поруч з нею
Поет Максим і зіркоокий Вишня,
Обкутані піснями і привітом.*

З цієї поетичної обителі беруть початок рядки знаменитої на увесь світ «Пісні про рушник», який мати «...на щастя, на долю дала», проводжаючи поета у незнані світи.

Якщо говорити про культурне життя Обухівщини, то все у ньому дуже тісно пов'язане з ім'ям і творчістю Андрія Малишка. Здається, що енергетика його віршів присутня скрізь: і в хаті-садибі, і в краєзнавчому музеї; і в школі, названій іменем поета, де є його кімната-музей; і на зібраннях літературно-мистецької студії, чимало вихованців якої стали членами Національної спілки письменників України, продовжуючи роботи «діло совісне», як говорив про поезію поет-земляк.

Знову повертаючись до оселі письменника, не можна не згадати людей, які

дбали про зберігання його літературно-історичної спадщини. Довгий час хатою-садибою опікувалась його племінниця, яку поет називав своїм духовним продовженням - Ольга Сергіївна Малишко. Чимало допомагала у поповненні музейних фондів вдова Андрія Малишка, відома українська поетеса Любов Забашта. Після смерті племінниці за хатою-садибою продовжили догляд внучатий племінник поета Сергій Сак та його дружина. Вагомий внесок у збереженні пам'яті про поета-земляка доклала науковий співробітник хати-садиби Олена Артюшенко, яка проводить тут екскурсії зі студентською та учнівською молоддю.

З часу відкриття музею списана не одна книга відгуків. У стінах рідних поетових пенат побувало тисячі відвідувачів. Хата-садиба завжди рада прийняти у свої теплі обійми гостей, що прагнуть душею доторкнутись до неоціненної спадщини Великого серця і багатющої душі Андрія Малишка, який повертаючись до рідної домівки, що над дорогою очима вікон дивиться у світ, колись написав про пороги батьківської хати і стежину біля неї:

*Чому, сказати, сам не знаю,
Живе у серці стільки літ
Ота стежина в ріднім краї
Одним одна біля воріт...*

Олександр ХМЕЛЬОВСЬКИЙ,
член НСПУ

ДО 90-х РОКОВИН ГОЛОДОМОРУ

ГОЛОДОМОР ГЕНОЦИД
'32-33
26.11.2022
ПАМ'ЯТАЄМО

України вивозили у промислові центри СРСР зерно та продукти харчування. Оголошувалися куркуляки й одноосібниками селяни, які мали землю, коней, худобу, статок. Їх виселяли з рідних місць. Виконуючи плани хлібоздачі, армія заготівельників залишала всіх без винятку без хліба та інших їстівних припасів.

У міжнародному співтоваристві події 1932-33 років отримали справедливу оцінку - геноцид проти українського народу, що забрав понад 10 мільйонів життів. Пам'ятаймо про це...

Відомий на Обухівщині краєзнавець, свідок та дослідник голодомору-геноциду 1932-1933 років Ананій ЗАКРЕВСЬКИЙ, у 2010 році згадував:

ЛЮДСЬКА ПАМ'ЯТЬ ВІЧНА

«Більшовицький та комуністичний режими колишнього союзу намагалися будь-що приховати голодомор-геноцид 1932-1933 років. Лише в умовах незалежності стало можливим не лише об'явити світові про жахливу подію, але й оцінити її як геноцид української нації, що його вчинив злочинний сталінський режим...»

Справді, селяни не розстрілювали, не вирізали й не вшали, як це визначається терміном в енциклопедіях, їх вбивали голодом, що відповідає сутності геноциду: знищення роду, етносу, національної, релігійної та інших спільнот. До того ж, то було знищення не окремих осіб чи сімей, а тисяч сіл, селищ, хуторів.

У моїх Гусачівці достовірно встановлено лише поименно 230 жертв геноциду, а ще лишилися десятки тих, які, як у війні, зникли безвісти.

Пильно приховувала союзна влада страхливу подію, яку утаємничено готувала. Та людська пам'ять безсмертна і при першій нагоді односельці вже похилого віку, живі свідки «страхливого весни 33-го» воскресили загиблих від голоду та занесли їх у сільську Книгу Пам'яті.

Періодично виривають закарбовані в пам'яті жахливі епізоди.

... В Уляни Біляк (Бенихи) голодна смерть забрала в потойбічний світ чотирьох дітей віком від двох до дев'яти років - Олю, Маню, Васильку і Яшка. Двох менших вона ховала в порожньому на той час погребі. Знесилена голодом, заносила кожного в погреб, викопувала невелику ямку, загорнула тільце в тряпчину і присипала глиною. Виплакавши всі сльози, мовчки тужила, надіючись на Бога за долю ще

26 листопада запалимо свічки пам'яті, вшануємо безневинно загиблих. На Обухівщині - це кожен четвертий житель, 19 тисяч сільчан. Безжалісний удар тоталітарного сталінського режиму був спрямований на носія української ідентичності - селянина, аби викоринити дух волелюбства, самостійності, незалежності, притаманний українцям. Працелюбні і волелюбні, вони не вписувалися у «світле майбутнє», сплановане московськими правителями.

Документи ЦК КП(б)У засвідчують, що восени 1932 року «зелені ешелони» з крупинки-борошнінки, вимерла майже вся сім'я разом з господарем. Залишилася лише 14-річна дочка Палазя. Та згодом її усамітнену виявили у сирій, холодній хаті: в напівсидячій позі, впершись у хатній вугол, вона й заволола. На столі лежала її рука, а в руці дівчинка тримала шматочок люстерка, в яке вона продовжувала дивитися вже заковченими, але відкритими очима...

Десятки і сотні подібних свідчень занотовані в друкованих виданнях - їх важко читати, а ще важче уявити подібне. Але це було. Та весна запам'яталась сучасникам сирію, холодною, непривітною сирію: оголені пусті вулички, спорожні хати, навкруги не чути людського гомону чи перекику домашніх тварин... Бо голод, бо геноцид...

Так, благами намірами у вигляді більшовицьких газет і плакатів, прокладась дорога в пекло.

Та правда ожила, злочинці прокляті, а пам'ять про померлих насильницькою смертю закарбували у сільському символі. У вересні 2010 року в центрі Григорівки встановлено Знак пам'яті жертвам голодомору-геноциду 1932-33 рр., споруджений за кошти мешканців Гусачівки, Григорівки та Матяшівки, щоб довічно насажувати нинішні і прийдешні покоління на рішучий супротив подібним трагедіям, а також про готовність громади до відсічі всім чужинцям, що посягають на нашу незалежність».

СПОРТ

СПОРТИВНА ПЕРЕМОГА - ПАМ'ЯТІ МІСЬКОГО ГОЛОВИ ОБУХОВА

Тихе осіннє надвечір'я повільно огортає місто. За якусь годину вже й сутенітиме. Сьогодні цей час співпав з відсутністю на житловому мікрорайоні Піщана електроенергії. Такий, на жаль, графік, викликаний нещадним руйнуванням московським агресором об'єктів енергетичної інфраструктури. В приміщеннях - уже збираються й сутінки. Та в спортивно-культурному комплексі профспілкового комітету Київського картонно-паперового комбінату на вулиці Миру триває чергове тренування. Під керівництвом відомого в Обухові тренера юних боксерів Гейбата Касумова розминку розпочали зо два десятки спортсменів. Сьогодні це заключне тренування, а всього їх за день відбувається чотири.

Розведені в часі, з врахуванням наявності чи відсутності електроенергії, яку намагаються разом з усією країною ще й заощаджувати, спортсмени й в умовах воєнного стану продовжують вдосконалювати свою спортивну майстерність, не без успіхів беруть участь у престижних турнірах.

Напередодні четверо юних боксерів повернулися переможцями з чемпіонату Київської області у Барішівці. Останніми ж змаганнями за участю вихованців Гейбата Касумова став чемпіонат України (вік спортсменів до 22 років), що проходить з 10 по 16 жовтня у Рівнові.

- Саме там, - розповідає Гейбат, - нас застала сумна звістка з рідних місць: передчасно пішов з життя Обухівський міський голова Олександр Левченко. Ми були знайомі, адже Олександр Миколайович, дбаючи про розвиток спортивного руху в місті, опікувався і роботою нашого комплексу, всіляко допомагав, підтримував юних і молодих боксерів, сприяв їхній участі у змаганнях і турнірах. Ми не могли передчасно залишити чемпіонат, тому я зателефонував в Обухів до міської ради, висловив наш жаль та співчуття. Обидва наші учасники: Денис Беленький (вагова категорія 48 кілограмів) та Ельвар Алієв (67 кілограмів) виступили результативно - у всіх боях вони достроково блискуче перемогли своїх суперників і стали чемпіонами України. За результатами цих виступів обидва забезпечили місце у збірній України, спортивну честь якої вони тепер захищатимуть на

майбутньому чемпіонаті Європи. І ми вирішили, що своє боксерське досягнення, цю перемогу присвячуємо пам'яті нашого Обухівського міського голови - Олександра Миколайовича Левченка. Він і сам, пригадую, не цурався заняття спортом, жив інтересами міста, дбав про його розвиток.

Впродовж нашої розмови Гейбат Касумов не перериває тренування, паралельно дає вказівки юним спортсменам, встигає відповідати й на телефонні дзвінки. За десятиліття тренерської роботи, яку Гейбат розпочав після закінчення столичного фізкультурного вишу, він виробив власну сталу методику підготовки й спортивного виховання юних боксерів (і боксерок також), яка дає свої результати: майстри спорту, чемпіони, призери, переможці турнірів - їх не злічити всіх. І сьогодні цим популярним видом боксу прагнуть займатися під наставництвом чудового тренера не лише юні обухівці, а й ровесники з України та Козина, Вітачева та інших сіл Обухівщини.

І.ПІДГАЄЦЬКИЙ
На світліні Г.Касумов із своїми прекрасними вихованцями - чемпіонами України і членами її збірної команди Д.Беленьким та Е.Алієвим.

ДЕСЯТЬ МЕДАЛЕЙ КІКБОКСЕРІВ

Дуже вдало виступили наші юні спортсмени федерації «ІСКА» на Чемпіонаті світу з кікбоксингу, який нещодавно відбувся в Кемері (Туреччина).

У цьому спортивному змаганні взяли участь 977 учасників з 31 країни. Наші спортсмени Марія Луценко (2011 р.н.), Кубарський Ігор (2003р.н.), Афанасьєв Владислав (2006р.н.), Просняк Олександр (2007 р.н.) та Кравець Вадим (20011 р.н.) разом здобули десять медалей, з яких дві золоті, дві срібні та шість бронзових. Підготував юних кікбоксерів відомий тренер і наставник Віталій Потебенко.

Привітав талановитих спортсменів з перемогою начальник відділу молоді та спорту міської ради Максим Єльський.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ ЗАЯВИ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ОБСЯГУ СТРАТЕГІЧНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОЦІНКИ (РОЗДІЛУ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА) ПРОЄКТУ ДЕТАЛЬНОГО ПЛАНУ ТЕРИТОРІЇ ЗА МЕЖАМИ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ

на земельну ділянку орієнтовною площею 5,5332га, запроєктовану під розміщення меморіально-паркової зони з місцями для поховання (кладовища) на території Обухівської міської територіальної громади Київської області.

З метою одержання та врахування зауважень та пропозицій громадськості на офіційному сайті Обухівської міської рада (за посиланням: <https://obcity.gov.ua/>) оприлюднено заяву про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки (розділу охорони навколишнього природного середовища) Детального плану території за межами населеного пункту на земельну ділянку орієнтовною площею 5,5332га, запроєктовану під розміщення меморіально-паркової зони з місцями для поховання (кладовища) на території Обухівської міської територіальної громади Київської області.

Громадськість у межах терміну громадського обговорення має право подавати в письмовій формі (зокрема, в електронному вигляді) зауваження та пропозиції до заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки. Інститут громадянського суспільства, наукові та експертні організації, інші юридичні особи під час подання пропозицій і зауважень у письмовій формі зазначають своє найменування, контакти та місцезнаходження. Анонімні зауваження та пропозиції не розглядаються і не розглядаються. Пропозиції і зауваження, подані після встановленого строку, не розглядаються.

Строк громадського обговорення заяви - 15 днів з дати даної публікації (26 листопада -12 грудня 2022 року).

Зауваження і пропозиції подаються до відділу розвитку інфраструктури, містобудування та архітектури Обухівської міської ради Київської області (08700, м. Обухів, вул. Київська, 24, тел. (04572) 5-02-64, E-mail: arhitektura@obcity.gov.ua). Відповідальна особа: Цельора Володимир Васильович - начальник відділу розвитку інфраструктури, містобудування та архітектури, головний архітектор м. Обухів.

Втрачене свідоцтво про право на спадщину за законом, видане 04.02.2015 року, зареєстроване за №1-112 Обухівською районною держнотконторою, **вважати недійсним**

БІЗНЕС ТА ВЛАДА РАЗОМ З ГРОМАДОЮ

Допомога медичним та навчальним закладам Обухівського району, підтримка внутрішньо переміщених осіб, які вимушено покинули свої домівки в тимчасово окупованих населених пунктах та отримали на території пристроїлого району - у фокусі Київського картонно-паперового комбінату (ККПК).

З перших днів повномасштабного вторгнення ворога в Україну підприємство розпочало допомагати населенню та державним установам Обухівщини, де розміщуються основні виробничі потужності компанії. Працює ККПК у тісній співпраці з місцевою районною адміністрацією.

Про партнерську роботу підприємства та влади розповів начальник Обухівської РВА Олександр Гомон: «Київський картонно-паперовий комбінат бере активну участь у життєдіяльності міста і району і допомагає громаді з перших днів військового вторгнення росії на територію України. На наші листи та дзвінки з проханнями про допомогу маємо завжди позитивний відгук, незважаючи на будь-які обставини. Я як начальник Обухівської районної військової адміністрації знаю, що завжди можу розраховувати на допомогу від Київського картонно-паперового комбінату».

Київський КПК надав перев'язувальні матеріали для Обухівської багатофункціональної лікарні інтенсивного лікування, виділив гігієнічні матеріали власного виробництва для благодійної допомоги внутрішньо переміщеним особам. Родини з Харківської області забезпечили гофроріжками, гофростільцями та засобами гігієни. Для потреб Обухівської районної військової адміністрації комбінат передав пальне, гігієнічні матеріали та біг-беги. «Часто доводиться звертатися за різною допомогою до спеціалістів комбінату, які вправно працюють на виробничому обладнанні», - додає Олександр Гомон.

Комбінат підтримує паливом та матеріалами власного виробництва низку громадських організацій на території Обухів-

ського району. Регулярно допомагає Обухівській лікарні. Дошкільнята з дитячого садочка «Світлячок» отримали від Київського КПК гігієнічні матеріали виробництва комбінату. Подбали на підприємстві і про Обухівську міську раду ветеранів, які отримали гігієнічну продукцію компанії.

«Це не просто велике і потужне виробництво в районі. Від комбінату залежить благополуччя міста Обухів, адже там працює більше ніж 2500 співробітників і, податки від ККПК мають істотну вагу в бюджеті. Від ККПК залежить також стабільна робота очисних споруд Обухівського району та опалення в оселях. Тому на останній сесії Обухівської районної ради ми підготували звернення до Президента України щодо об'єктивної оцінки ситуації навколо комбінату, щоб виключити можливість зупинки роботи такого важливого підприємства нашого регіону», - зауважив начальник Обухівської РВА Олександр Гомон.

До Київського картонно-паперового комбінату регулярно звертаються по допомогу громадські та волонтерські організації. Компанія має окремий благодійний фонд «Картонник», який опікується гуманітарними питаннями. Попри те, що територіально підприємство розміщене в Обухові, благодійна підтримка комбінату розповсюджується далеко за межами навіть Київської області. За останні 8 місяців Київський КПК вже передав понад 2500 гофроріжок, понад 100 стільців власного виробництва на благодійні потреби. Київський картонно-паперовий комбінат не зупиняється на досягнутому та продовжує бути надійною опорою насамперед для Обухівщини

Громадсько-політична газета «ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ». Свідоцтво про державну реєстрацію КІ № 1745 від 24.01.2019 року. Засновник/видавець: ПП «Редакція газети «Обухівські вісті». Код ЄДРПОУ 35470860. Р/р UA96305299000026004040121517 в АТ КБ «Приватбанк», ФО 305299

Приймемо замовлення на оголошення та рекламу. Вартість 1 кв.см - 15 грн.

Іміджеві статті, передвиборна агітація, матеріали на правах політичної реклами: вартість 1 кв.см площі - 30 грн.

08700, Київська область, м.Обухів, вул.Малишка, 6, e-mail: vistiobuhova@ukr.net

Директор Драчук О.М.

Редакція може не поділяти позицію авторів публікацій, які несуть відповідальність за зміст і достовірність викладених фактів.

Віддруковано: КВП «Обухівська друкарня», Київська область, місто Обухів, вул. Володимира Чаплінського, 5.

Замовлення 670
Наклад 10 000 примірників.
Газета розповсюджується БЕЗКОШТОВНО.